

NOVIOCACTUM

Digitale nieuwsbrief van de afdeling Nijmegen van
Succulenta

Jaargang 4 nummer 8, augustus 2019

In de kas van Theo: een bakje met zaailingen uit 2015 (de meesten).

SAMENSTELLING BESTUUR VAN DE AFDELING NIJMEGEN

Theo Heijnsdijk 0487 – 542704
voorzitter th.heijnsdijk@gmail.com

Johanna Jongekrijg 0485 - 880300
penningmeester jjongekrijg@ziggo.nl

Riet Maessen 024 – 3440425
secretaris rietmaessen@xs4all.nl

BIBLIOTHECARIS

Lieda Dekker 0487 – 561803
 liedadekker@icloud.com

REDACTIE NOVIOCACTUM

Theo Heijnsdijk 0487 – 542704
 th.heijnsdijk@gmail.com

Contributie: € 15,- per jaar.
gironummer NL12ABNA0805932216 tnv J. Jongekrijg en/of T.
Heijnsdijk.

Bijeenkomsten:
Elke eerste dinsdag van de maand bij HELICON opleidingen,
Marga Klompélaan 37, 6532 SB, Nijmegen. Aanvang 19.30
precies.

UITNODIGING

Op ***dinsdag 6 augustus*** gaan we op kasbezoek bij Theo Heijnsdijk, Maasdijk 11, 6629 KD Appeltern. Welkom vanaf 19.30 uur.

Op ***dinsdag 3 september*** komt Wiebe Bosma weer een lezing houden: Stapelia-achtigen; van oost naar west, van noord naar zuid.

Een stapelia-achtige in Ethiopië (foto Wiebe Bosma)

VERSLAGEN

Kasbezoek bij Riet op dinsdag 2 juli. Een klein fotoverslag.
Aanwezig: Riet, Ton, Piet, Johanna, Mireille, Gerard, Jan Braks, Loes, Theo en Roland (een deel van de avond).

Aan tafel in de tuin. Riet weet zich aardig schuil te houden achter de bloemen.

Het hydrocultuurtablet

Zo kweek je dahlia's.

Een terracotta bakje met Haworthia's

Gymnocalyciums

Olifantspoot

Deze Cleistocactus strausii zoekt het hoerop.

Een dichotoom delende mammillaria.

Bij de voorpagina

Astrophytums groeien naar mijn idee best wel snel. Voor een cactus dan. De 2 rijtjes aan de linkerkant van het bakje heb ik in 2015 gezaaid, de rest in 2016. In de loop der jaren heb ik ontdekt dat je, bij het zaaien van astrophytums in een 5,5 cm potje, het best 16 zaadjes, gelijkmatig verdeeld, in het potje kunt stoppen. De opkomst is meestal nagenoeg 100% (van mijn zelf gewonnen zaden tenminste) en ze kunnen dan een jaar in het potje blijven zonder elkaar te verdringen. In juli 2017 heb ik de plantjes verspeend in het bakje groene bakje (38 cm x 24 cm). Bij het verspenen in een dergelijk bakje heb ik de gewoonte om er ongeveer 8 op één rijtje te zetten.

Nu, 2 jaar later, staan ze elkaar te verdringen en het is dus hoogste tijd om ze op te potten. Toch ga ik dat dit seizoen niet meer doen. Astrophytums houden niet zo van verpotten en het nadeel van het verspenen in bakjes is dat het niet te voorkomen is dat de wortels bij het losmaken aanzienlijke schade oplopen en vaak ook nog ingekort moeten worden. Het gevolg is dat het lang duurt voor de plantjes weer aan de groei gaan. Dat gaan ze dit jaar niet meer redden. Het zal een klusje voor de winter worden. Maar ik heb niet stilgezeten. Er waren verspeenbakjes met zaailingen uit 2015 en 2014 die al langer stonden en waarin de plantjes echt geen groeimogelijkheden meer hadden. Die heb ik deze lente en zomer opgepot. Het gevolg is wel een steeds groter ruimtegebrek. Vandaar dat ik komende dinsdag bij het kasbezoek wel wat plantjes 'ab zu geben' heb, zoals de Duitsers dat zo treffend uit plegen te drukken.

Theo

Van oude mensen, de dingen die voorbijgaan.*)

Het stond in 'De Gelderlander' in de rubriek 'Lezers helpen lezers':
"Tafellakens aangeboden"!

Ons eettafelproject in Appeltern had witte ouderwetse tafellakens nodig, dus reageerde ik enthousiast op de advertentie.

We belandden bij voormalig succulentaliid Wim van der Brink en zijn vrouw in Bemmelen. We werden hartelijk verwelkomd door het echtpaar. Er stond een doos op de keukentafel.

Ik zag dat ze er nog even overheen streek. Eerst koffie drinken. De verhalen kwamen los. Ze woonden hier al vijftig jaar, hadden het huis zelf gebouwd. Maar ja de tijd vergde zijn tol en de gezondheid liep erg achteruit. Ze gingen verhuizen en deden alvast zoveel mogelijk spullen weg. Verhuizen en kleiner wonen "da's wel een opgave"! Natuurlijk werden de nieuwtjes uit de cactuswereld en de afdeling grondig doorgenomen. Ook stonden Wim en Theo een tijdlang in de door Wim zelf gebouwde kas te praten. De druivenrank staat er nog steeds fier bij.

De vrouw van Wim opende de doos. Prachtige witte damasten tafellakens. Ze had er indertijd voor gespaard zodat haar uitzet volledig zou zijn. Toen, met enige aarzeling en liefkozend, liet ze een tafellaken zien onder in de doos. Even weer die aarzeling. "Dit tafellaken heb ik geborduurd in onze verlovingsstijd" zei ze. Even weer die stilte. Toen resoluut. "Kun je er iets mee?".

Een detail van het in de verlovingsstijd geborduurd tafellaken.

Als dank hadden we een mooie bloeiende plant meegenomen. Beiden reageerde hier opgetogen over: “Dat komt goed uit morgen komt de fotograaf van de makelaar om foto’s van ons huis te maken dat vrolijk de kamer zeker op”.

Ze gaan met een zekere moed de verhuizing tegemoet. Er moet nog wel veel gebeuren. Van een huis met drie verdiepingen naar een seniorenwoning vergt veel opruimen!

We gingen, toch onder de indruk, naar huis. Onze verhuizing is nog gelukkig lang niet in zicht!

*) dit is de titel van een boek van Louis Couperus.

Loes Jap-Tjong, augustus 2019.